

” Нъ на мъстъ-тъ часъ-тъ стигнѫ,
ето мя идѫ (и тръгнѫ).

” Въ огнь щѫ тя одавѫ
тогазъ щѫ тя оставѫ.
И тай извлѣч' еднѫ стрѣлѫ,
колко трънъ тънкѫ отъ пчелѫ,
Той-часъ иж впламенява,
и въ бѣсъ иж закалива.

И съ калѣнѫ стрѣлѫ така
напрягва си сильно лѣка,
Замѣрва иж съ вниманье,
и съ голѣмо старанье.
Нъ тамъ внезапно ся стрѣленѫ,
на рамо лѣка си мѣтнѫ,
Пристѣпва съ покорѣнъе,
за да проси прощенъе.

” — Прости ми, Ладо, тва дръзинъ,
зачто ся на тебѣ прѣпознажъ,
” На тебѣ прилича Тинка
гдѣто е катъ Богынка.

Въ еднѫ хладнѫ дѣбравѫ
сбраха ся на забавѫ
богъ Гжеланъ а) и Дружици-ты!

И при еднѫ рѣчицѫ

а) Богъ на пѣніе-то.